

Al Vént ad Tramuntana e al Sól

Un dì al Vént ad Tramuntana e al Sól i iéra dré quistiunàr parché ognùn di dù al pretendéva d èsar più fòrt che cl àltar, quant, a n bèl mumént, i véd un viažadór ch'al vién innànz tut inturtià int al mantèl. Alóra chi du catalìt i à pensà bén ad destinàr che al sarév stà al più fòrt quél ac fus stà bón ad far cavàr al mantèl al viažadór.

Al Vént ad Tramuntana l' à tacà a supiàr e supiàr, più ch'al putéva; mo più al supiava e più al viažadór al sa stricava int al mantèl, tant che ala fin al pòar Vént ag è tucà ad rasegnàras e ciapàr capèl vérd. Alóra è gnù fóra al Sól e dòp póc al viažadór, ch'al tacava a avér cald, al s' è cavà al mantèl. E acsì la Tramuntana l' à duèst ritgnósar che al Sól al iéra più fòrt che lié.